

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Eustratio [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. Ixi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ad partes hispanie et gallie pergeret ad predicandū. Quod et ipse fideliter adimplere curauit. Et post aliquoddies veniens romā cum rufo et Stephano diaconib⁹ suis: eccliam beati apostoli consecravit. Deinde p̄gēs ad ciuitatē lune filium ecclū mulier⁹ vidue: q̄ sp̄m hospitio suscepserat: illuminauit: cāq̄ cū filio et mltis ad xp̄m cōuerterat. Qui a spiritu p̄cōsule capt⁹: dū ille subito morit⁹: paulus a pplo liberat⁹. Deinde veniens gallia ebredunēsi et aurensi vrbibus xp̄m euā gelizauit. Et a beato aplo paulo monit⁹: veniens narbonā dum arelaten⁹ vrb⁹ appropinquaret: et rhodani flumē transiret: manta in flumen cecidit et absorpto corpe necat⁹ est. Sed orate sc̄o corpus de profundō enatauit: et ipm paulus sergius suscitauit. Quo viso miraculo mlti ad fidē cōuerteruntur: venientēs narbonā filii olim principis ciuitatis nuper defuncti a demonio obsecsum p̄cib⁹ matris vidente ab sumundo sp̄m liberantur: eundēq̄ cū matre et pp̄li multitudine baptizantur. Inde hispania circuēs predicanūt. Et rediens narbonā: postq̄ totā ciuitatē et regionē ad xp̄m cōuerterat trina visione beati pauli apostoli monit⁹: obitū suū appropinquare cognoscēs eccliam narbonē. Stephano diacono suo in ep̄m p̄secrato cōmisit regedā. Rufusq̄ presbyterū in autunō em ep̄m ordinavit. Et osbus fideliter disponitis: oras in ecclesia sua in pace quieuit. pridie idus decembri. vbi et se pulvis iacet miraculis clarus.

De sanctis Eustasio et socijs martyribus. Cap. lxv.

Eustatius strinarius ordinis ducalis et primari⁹ ciuitatis auraricenōrum tēporib⁹ diocletiani et maximiani imperator⁹ cū socijs suis martyrib⁹ passus ē. Qui p̄ eo in ciuitate saralia a lysia p̄side rēctuo: eo q̄ esset xpianus et cingulo militari erat⁹: dū xp̄m cōfireret et terra levat⁹ igne subterposito: semiustus deposit⁹ grauiter cessus est. Deinde sale et acero mixtis vulnerib⁹ perfusus. Dū hec oia patetissime tolerasset: oia eius vulnera tanq̄ squame ab ei⁹ corpe diuinitus exciderunt. Quo viso miraculo. Eugen⁹ cōcius et officialis cōuersus ē. Tūc abo ferro vinclis lysias incarcerauit: deinde in pedib⁹ ab op̄i p̄posita crepidine cū clavis: et pedib⁹ eoz trāfossis deduxit eos secum ad ciuitatē aurarisi: quoq̄ ex p̄plo luxet⁹ et mardari⁹ q̄ vtoē et liberos dimiserat ad iudicē accedentes p̄p̄ publice nūciabat: lysias igit̄ ambob⁹ ip̄is comprehensis: p̄p̄ qdē auxerit⁹ decollauit: deinde mardarii immisisse funib⁹ p̄ pedes sp̄i trāfossatos: a terra suspensum: et baculis ferreis ignitis cesum intremuit. Interea dū orates qdā xpianus occulit⁹ et miles cū ceteris cōmissionib⁹ laculare tur: et crux quā ad colū appēsam gestabat in publicū p̄ficiat⁹: et hoc p̄ficiū usciat⁹ esset: cū cum

mīris alij̄ xpianis quos in eadē repperit ciuitate teneri fecerit. Et dū seditione pp̄li fornicaret: ip̄os oēs cū eustratio ad agricolam p̄fidē ciuitatis sabastēsis punicēdos trāsmisit. Qui p̄ eo quidē orētē sup lectū ferret⁹ ignitū et flāmis suppositis extēdi fecit. Quo post longos cruciat⁹ migratē ad dñm: eustratiū carceri mācipauit. Ad quē cōps ciuitatis occulte noctu venies ipm cōcaust⁹: vbi et postmodū voce cēlica p̄forat. Quē mane p̄eses educuit igne cōsumi fecit: reliquos xpianos decollauit. Quoz omniū corpora in ciuitate auraricenōrum a christiani sepulta sunt. Horū omniū passio recolitur pridie idus decembri.

De sanctis Epinachor et aleandro martyribus. Cap. lxvi.

Epinachus et alexander martyres apud alexandriam passi sunt. Qui cū multo tpe invinculis extitissent: et diversis confecti suppliciis perduressent in fide: ignis tandē cōsumi iubent. prius id decembri. hec adō in sc̄o martylogio.

De sanctis Amonaria et Omercia et sociis martyribus. Cap. lxvii.

Attuor sancte moniales s. amonaria: mercuria: dionysia et alia amonaria apud alexandriam passee sunt: ut scribit dionysius libro de martyribus. Quarū primā iudeo immissis cruciatis afflicta capire puniri fecit. Secundā hō venerabilē anū et fācūdissimā virginē s. mercuriā prefatus iudeo: necnō reliquias duas videlicet dionysiā et amonariam diversis similiter penis cruciaras tandem ferro peremit. Harum passio colitur pridie idus decembri.

De sancta Lucia virginē et martyre. Cap. lxviii.

Lucia virgo nobilissima syracusa norū: cuius fama mira eulorū beate Agathe per totā siciliā diuulgaret: et syracusanus populns ad ciuitatem cathe. per xl. miliaria ad sepulchrū ih̄iū virginis pergeret visitatibus pererrit: et ip̄a cū matre eurytria que fueserat p̄ quattuor annos incurabili fluxi sanguinis fatigata: vbi inter ipsa missaz solēnia cottingit euāgeliū legi: quo narrat dñm mulierē a fluxu sanguinis liberasse. Tunc Lucia matrē admovit credere his que legebant: et sepulchrū virginis Agathae devote cottingere: qd̄ si faceret: plenius sanaret. Igit̄ recedētib⁹ cūctis et matre ac filia ad sepulchrū orantibus: Lucia som-